

Mrtvej kostelník

Komunál

Kostel s rozbitejma oknama, hřbitov, zahrada smrti, náhrobní de sky sražený, nad nima vládne pán celej v černým, co za ním jako stín chodí čtyřnohá smrt. Pán s kápí přes hlavu, co vládne nad podzemním světem, je tajemnou postavou, je to přízrak hřbitova, je to přízrak hřbitova. Se svýma rukama krvavýma svícny o půl noci zhasíná, on se svým psem hrobovým, udává krok hřbitovním h odinám. Já slyším zvony v dálce znít, to mě moje mrtvá matka volá. Já musím za ní odejít, jinak nebudu mít klid, jinak nebudu moct spát. Tvůj krvavej hlas mě přivítal, tvůj krvavej smích mě vábí dál. Já přijdu pohřbít hřbitovní stín, já přijdu zabít psí štěkot, co nedá mi spát. Je to zlý, už jsme dva, už se musí rozhodnout, kdo z nás dvou si na svý zbrani zásek udělá, jsem to já, přízrak mizí, zas můžu klidně spát, už je klid, zvony mlčí, já jdu spát, já jdu spát. Už přestaly zvony znít, hřbitovní kvítí roste dál, mrtvej kostelník už hroby nehlídá, svíčky už nemá kdo zhasínat. Už přestaly... Tvůj krvavej hlas...